

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

IGNAT Iurie XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.12.2019 – 17.12.2019;

Instanța de apel: 10.01.2020 – 15.12.2020;

Instanța de recurs: 11.03.2021 – 12.05.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, din 17 decembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ignat Iurie a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 800 u.c., echivalentul a 40.000 lei;

- art. 157 Cod penal, la amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul a 25.000 lei.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Ignat Iurie pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c., echivalentul a 50.000 lei.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare legate de efectuarea expertizelor judiciare în cuantum de 960 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Ignat Iurie la 13 august 2017, aproximativ la orele 00.45, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună cu Prilepa Maxim (în privința căruia există o sentință de condamnare), aflându-se în stradă, în fața barului „Poliana”, amplasat pe XXXXX, prin urmare un loc public, fără nici un motiv, din intenții huliganice, demonstrând

o obrăznicie deosebită și o lipsă vădită de respect față de societate, încâlcind grosolan ordinea publică, văzând că Prilepa Maxim a apucat-o de mână pe Lopatina Nastasia și nu-i permitea acesteia să plece împreună cu soțul ei, Lopatin Anatolie, a inițiat un conflict, cerându-i să-i dovedească că este soțul acesteia. După ce Lopatina Nastassia cu forța și-a eliberat mâna, Prilepa Maxim i-a aplicat o lovitură cu genunchiul în regiunea abdomenului acesteia și l-a doborât la pământ pe Lopatin Anatolie, aplicându-i lovituri peste diferite părți ale corpului, iar Ignat Iurie l-a atacat pe Zhukovsky Anton, care încerca să curme acțiunile huliganice doborându-l la pământ și aplicându-i lovituri cu piciorul peste diferite părți ale corpului, provocându-i vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze în regiunea ambilor genunchi, regiunea laterală a gambei drepte și stângi. În continuare, Ignat Iurie a lovit-o peste mâini, în piept și pe Lopatina Nastassia, când aceasta a intervenit în apărarea lui Zhukovsky Anton, provocându-i acesteia vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze la nivelul membrului superior drept.

Tot el, la 13.08.2017, aproximativ la orele 01.00 fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în stradă, în fața barului „Poliana”, amplasat pe XXXXX, după curmarea acțiunilor huliganice, a intrat în altercație cu aceleași persoane, în special cu Zhukovsky Anton, care insista să caute lanțul din metal prețios pierdut de către Lopatin Anatolie și fiind enervat de comportamentul acestuia, ca rezultat al unei agresiuni verbale din partea acestuia, manifestând o încredere exagerată în sine, fără a prevedea urmările acțiunilor sale, deși trebuia și putea să le prevadă, l-a împins în piept pe Zhukovsky Anton, care fiind în stare de ebrietate alcoolică, s-a dezechilibrat și a căzut pe spate, lovindu-se cu capul de asfalt și pierzându-și cunoștința, fiindu-i provocate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1933/D din 16.10.2017, vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață sub formă de traumă cranio-cerebrală manifestată prin contuzie cerebrală medie, fractura liniară oblică a oaselor frontal și parietal pe dreapta, hematom epidural masiv parietal pe dreapta, focare contuziv-hemoragice frontal bazal și temporal bazal pe stânga, hemoragie subarahnoidiană difuză.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată Zhukovsky Anton, care a solicitat casarea acesteia în partea penală cu stabilirea inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare

În motivarea cererii de apel a invocat că, nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, a considerat-o prea blândă în raport cu faptele comise, totodată considera că ultimul urmează a fi privat de libertate, mai mult ca atât, el nu a conștientizat cele comise, nu a reparat prejudicial cauzat, nici nu și-a cerut scuze pentru cele comise. Susținea că suferințele fizice și psihice ce i-au fost cauzate în rezultatul acțiunilor condamnatului sunt irecuperabile, fiindu-i stabilit grad de invaliditate pe viață.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie

2020, apelul părții vătămate Zhukovscky Anton a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și laturii civile și s-a pronunțat în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Ignat Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 157 Cod penal la închisoare pe termen de 1an;

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la închisoare pe termen de 1 an.

Confort art. 84 alin. (1) Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material înaintată de Zhukovscky Anton s-a admis în principiu, s-a încasat de la inculpat prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei.

S-a menținut celelalte dispoziții ale sentinței .

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel s-a expus doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei precum și în privința acțiunii civile.

La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate lui Ignat Iurie, instanța de fond a luat în considerație faptul că infracțiunile săvârșite de către aceasta fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave. S-a specificat că inculpatului la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 1, Vol. II), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se afla, circumstanțele atenuante au fost reținute recunoașterea vinovăției și căința sinceră iar circumstanțele agravante nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de fond incorect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă pe care instanța de apel o consideră prea blândă în raport cu faptele comise. Pedeapsa aplicată de prima instanță este prea blândă, din care motiv conchide de a admite apelul părții vătămate Zhukovsky Anton.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, numind o pedeapsă prea blândă inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și 157 Cod penal, coroborat cu art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța de apel a conchis că anume pedeapsa cu închisoare va atinge

scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

De asemenea, analizând cerințele părții vătămate și anume în privința admiterii acțiunii civile cu dispunerea încasării din contul inculpatului a prejudiciului material precum și prejudiciul moral cauzat, s-a constatat că acestea parțial și-au găsit confirmare la judecarea apelului declarat. Instanța de fond nu s-a expus asupra acțiunii civile nici în partea ce ține de încasarea prejudiciului material, din care considerente instanța de apel a admis apelul părții vătămate și în partea acțiunii civile ce ține de încasarea prejudiciului moral, cu admiterea în parte a pretenției privind încasarea de la Ignat Iurie în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei.

Nu s-a acceptat soluția instanței de fond prin care aceasta nu s-a expus asupra acțiunii civile, invocând că partea vătămată nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a-și expune poziția în privința pretențiilor, or, s-a reținut că, examinarea cauzei a avut loc în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar din conținutul materialelor cauzei rezultă că partea vătămată nici nu a fost înștiințat corespunzător despre ședința de judecată.

Astfel, acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile, iar referitor la pretențiile privind încasarea prejudiciului moral în cuantumul solicitat, s-a reținut că suma solicitată de 850.000 lei este, una exagerată suferințelor psihice și fizice a părții vătămate, de impactul asupra sănătății, din care considerente suma de 100.000 lei este una proporțională suferințelor cauzate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivare recurentul a indicat că, nu este rațională izolarea inculpatului de societate iar privarea de libertate pe o perioadă îndelungată are efecte contrare scopului pedepsei.

La stabilirea pedepsei instanța de apel nu a acordat deplină eficiență și nu s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei în conformitatea cu prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Problema de drept de importantă este faptul că, instanța de apel nu a întreprins toate acțiunile pozitive care se impuneau pentru judecarea legală și imparțială a apelului declarat, pentru a putea repara toate erorile de fapt și de drept admise de prima instanță, la rândul său nu a contribuit la atingerea scopului procesului penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului

avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța, examinând admisibilitatea în principiu a recursului împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul a indicat ca erori de drept pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă instanța de recurs precizează că recurentul referindu-se la pct. 6 din norma menționată, a indicat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fără a-și argumenta motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este introdus cu titlu declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.*

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul constată că, motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, la solicitarea inculpatului, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza a fost examinată în procedură simplificată. În conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului

pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, instanța de apel ținând cont de toate circumstanțele cauzei precum și de persoana inculpatului, corect i-a stabilit acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, pe termen de 1 an și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, luându-se în considerație și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și încasarea de la inculpat a prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei.

De asemenea s-a luat în considerație și faptul că una din infracțiunile comise de inculpat este cu intenție, căința sinceră, că infracțiunile săvârșite de către aceasta fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave și că circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Colegiul menționează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, a statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, astfel că corectarea și reeducarea inculpatului va avea loc numai în condiții privative de libertate.

În speță, pedeapsa este motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză, fapt ce permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gromovenco

Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *IGNAT Iurie XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2021.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion